

การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

An Curriculum Evaluation on Doctor of Philosophy Program in Educational Research and Evaluation, RajabhatMahasarakham University

ปิยะธิดา ปัญญา

Piyatida Panya

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University

Corresponding author, E-mail: dr.piyatida@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556) โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPPIEST เป็นหลักในการประเมิน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 8 คน นักศึกษาปัจจุบันจำนวน 41 คน ดุษฎีบัณฑิต จำนวน 15 คนและผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 14 คนรวมจำนวนทั้งสิ้น 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1)ภาพรวมของการประเมิน อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร นักศึกษา ดุษฎีบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต มีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ด้านบริบทมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการศึกษาของสังคมและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางนวัตกรรมและเทคโนโลยี 3) ด้านปัจจัยนำเข้า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดมีตำราภาษาอังกฤษที่ทันสมัยและจำนวนเพิ่มขึ้นและมีห้องประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสืบค้นสำหรับนักศึกษา 4) ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ควรปรับปรุงพื้นฐานและเสริมความรู้ให้นักศึกษาที่ไม่ได้จบสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาโดยตรง 5) ด้านผลผลิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดควรนำความรู้ความเข้าใจทางการวิจัยและประเมินผลการศึกษาไปพัฒนาองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ในการทำงาน 6) ด้านผลกระทบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ควรเสริมสร้างให้มีความมั่นใจในองค์ความรู้ด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา การนำความรู้ไปบูรณาการในการทำงานและให้คำปรึกษาแก่บุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ 7) ด้านประสิทธิผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดควรเสริมสร้างให้มีความมั่นใจในองค์ความรู้บูรณาการในการทำงานและให้คำปรึกษาแก่บุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ 8) ด้านความยั่งยืนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพ มีความมั่นใจในตัวเองและสามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับบุคคลอื่นได้อย่างภาคภูมิใจ 9) ด้านถ่ายทอดส่งต่อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ มีความหลากหลายและครอบคลุม

คำสำคัญ : การประเมินหลักสูตร ; หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ; สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

ABSTRACT

The purpose of this research were to study the curriculum evaluation on Doctor of Philosophy Program in Educational Research and Evaluation by using the evaluation method ; the CIPPIETSMODEL. There sample of this research were 8 administrators and course instructors, 41 students, 15 philosophy and 14 educates' employers. The research instruments included the questionnaire and interview form. The collect data were analyzed by using percentage (%), mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.) and content analysis.

The purpose of this research were to study the curriculum evaluation on Doctor of Philosophy Program in Educational Research and Evaluation by using the evaluation method ; the CIPPIETS Model. There sample of this research were 8 administrators and course instructors, 41 students, 15 philosophy and 14 educates' employers. The research instruments included the questionnaire and interview form. The collect data were analyzed by using percentage (%), mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.) and content analysis.

The results of the study were as follows : 1) There are opinions that overview of the assessment were administrators and course instructors, students, philosophy and educates' employers are appropriate at the highest level. 2) The context of curriculum showed that appropriate in high level and the curriculum should be consistent with the educational needs of society and keep up with changes in innovation and technology. 3) The input factors of curriculum found that the overall were in high level and there should be more modern English textbooks and there is a meeting room to exchange knowledge and search for students. 4) The process factors of curriculum found that the overall were in high level and should adjust the foundation and enhance knowledge for students who do not graduate directly in the field of research and evaluation. 5) The product factors of curriculum found that the overall were in highest level and should bring knowledge and understanding in research and evaluation of education to develop knowledge and apply to work. 6) The impact factors of curriculum found that the overall were in highest level and should enhance confidence in the knowledge of research and evaluation of education Integrated knowledge to work and give advice to other people effectively. 7) The effectiveness factors of curriculum found that the overall were in highest level and should strengthen to have confidence in the knowledge Integration in work and Providing effective advice to other people. 8) The sustainability factors of curriculum found that the overall were in highest level. 9) The Transportability factors of curriculum found that the overall each item were in highest level and there should be public relations courses for those involved diverse and comprehensive.

Keywords : Curriculum Evaluation ; Doctor of Philosophy Program in Educational Research and Evaluation

บทนำ

การศึกษามีบทบาทสำคัญในชีวิต คุณภาพของคนส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับการศึกษาซึ่งเป็นสิ่งที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างกัน ระดับความรู้และภูมิปัญญา คุณธรรมและจริยธรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้คนสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข จากกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและครอบคลุมไปในหลายประเทศทั่วโลกทำให้การติดต่อระหว่างประเทศสามารถทำได้ตลอดเวลาส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมืองต่อเนื่องจนต้องมีการปรับเปลี่ยนนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและมีศักยภาพเพียงพอสำหรับการแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติได้ การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนเพื่อให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่เหมาะสมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระดับประเทศและระดับโลกซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนการศึกษา ระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 ได้มีเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทยเพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิตและเพื่อพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาไทยในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ [1] การพัฒนาคนจึงเป็นยุทธศาสตร์หลักของทุกหน่วยงานที่จะต้องเน้นให้เกิดขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับแก้ไข) พ.ศ. 2545 นอกจากนี้ยังกำหนดจุดเน้นที่ต้องให้ความสำคัญอย่างน้อย 2 ประการคือการให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนและระบบการประเมินซึ่งสถานศึกษาต้องได้รับการประเมินทั้งการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก [2]

สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามได้เปิดสอนหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ให้มีคุณลักษณะดังนี้ 1) มีความรู้ความสามารถระดับสูงในด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ได้อย่างอิสระ 2) เชี่ยวชาญในการวิจัยและประเมินผลการศึกษา สามารถสร้างสรรค์จริงใจความก้าวหน้าทางด้านการวิจัยและประเมิน

ผลเชื่อมโยงและบูรณาการการวิจัยและประเมินผลกับศาสตร์อื่นได้ และ 3) มีคุณธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ [3] โดยรับนักศึกษาเข้ามาศึกษาทั้งนักศึกษาภาคปกติจำนวน 5 รุ่น และสมทบจำนวน 6 รุ่น ที่ผ่านมาสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มีการปรับปรุงหลักสูตรในปี พ.ศ.2556 เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งกำหนดให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยแสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะและมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างน้อยทุก 5 ปี [4] ใน พ.ศ. 2556 รูปแบบของหลักสูตรที่ปรับปรุงเป็นหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (TOF : HED) พ.ศ. 2552 โดยใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดยหนึ่งปีการศึกษา มี ภาคเรียนแต่ละภาคเรียนมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ในกรณีที่ จะมีการใช้ระบบการศึกษาแบบอื่นอาจทำได้โดยข้อกำหนดต่างๆ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 หมวด 2 ระบบการจัดการศึกษา และมีการจัดการเรียนการสอนภาคฤดูร้อน รูปแบบการศึกษาเป็นการจัดการศึกษาแบบโปรแกรม เรียนในเวลาราชการและภาคสมทบตามที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้ดำเนินการ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 ซึ่งการพัฒนาด้านการศึกษาคงส่งผลไปยังภาคประชาชนที่จะเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกหรือตามอัธยาศัยอย่างมีประสิทธิภาพ [5]

การประเมินหลักสูตรในครั้งนี้ ได้ยึดรูปแบบการประเมินตามแนวคิด ของสตัฟเฟิลบีทที่เรียกว่า CIPP Model ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) โดยนำมาประเมินโครงการแผนงานหรือหลักสูตร เพื่อที่จะสรุปภาพรวมของการดำเนินงานซึ่งการประเมินดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการประเมิน จึงได้มีการปรับปรุงรูปแบบการประเมิน CIPP เป็น CIPPIEST ทั้งนี้รูปแบบการประเมิน CIPPIEST ที่ปรับปรุงมีมีโน้ตส์และแนวทางการนำไปใช้ที่แตกต่างจากรูปแบบการประเมิน CIPP คือส่วนขยายของรูปแบบการประเมิน CIPP โดยปรับขยายการประเมินผลผลิต (Product Evaluation) ออกเป็นการประเมินผลกระทบ

(Impact Evaluation) การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) การประเมินความยั่งยืน (Sustainability Evaluation) และการประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportability Evaluation) ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นและครอบคลุมในการประเมิน [6]

ปีการศึกษา 2561 สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556) โดยการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาให้ทันสมัย โดยทำการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามโดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPPIEST เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานซึ่งให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรเป็นผู้ให้ข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อทำให้ได้หลักสูตรที่สามารถผลิตครูบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพมีคุณลักษณะของนักวิจัยและประเมินผลการศึกษาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556) โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPPIEST

วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดแหล่งข้อมูล ดังนี้

1. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 8 คน
2. นักศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 41 คน
3. ดุษฎีบัณฑิต จำนวน 15 คน
4. ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

1.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 4 ชุด ประกอบด้วย

1.1.1 แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ตอนที่ 2 ประเด็นในการสัมภาษณ์ 8 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบริบทจำนวน 3 ข้อ ด้านปัจจัยนำเข้าจำนวน 2 ข้อ ด้านกระบวนการจำนวน 4 ข้อ ด้านผลผลิตจำนวน 2 ข้อ ด้านผลกระทบจำนวน 1 ข้อ ด้านประสิทธิผลจำนวน 1 ข้อ ด้านความยั่งยืนจำนวน 2 ข้อ และด้านถ่ายทอดส่งต่อจำนวน 2 ข้อ

1.1.2 แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ตอนที่ 2 ประเด็นในการสัมภาษณ์ 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านปัจจัยนำเข้าจำนวน 4 ข้อ ด้านกระบวนการ จำนวน 3 ข้อ ด้านความยั่งยืนจำนวน 2 ข้อ และด้านถ่ายทอดส่งต่อจำนวน 1 ข้อ

1.1.3 แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บัณฑิต แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ตอนที่ 2 ประเด็นในการสัมภาษณ์ 8 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบริบทจำนวน 3 ข้อ ด้านปัจจัยนำเข้าจำนวน 4 ข้อ ด้านกระบวนการจำนวน 3 ข้อ ด้านผลผลิตจำนวน 3 ข้อ ด้านผลกระทบจำนวน 3 ข้อ ด้านประสิทธิผลจำนวน 2 ข้อ ด้านความยั่งยืนจำนวน 3 ข้อ และด้านถ่ายทอดส่งต่อจำนวน 2 ข้อ

1.1.4 แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บัณฑิตแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ตอนที่ 2 ประเด็นในการสัมภาษณ์ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านผลผลิตจำนวน 4 ข้อ ด้านผลกระทบ จำนวน 3 ข้อ ด้านความยั่งยืนจำนวน 2 ข้อ และด้านถ่ายทอดส่งต่อ จำนวน 1 ข้อ

1.2 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถาม สำหรับนักศึกษา ดุษฎีบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 3 ชุด ประกอบด้วย

1.2.1 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาแบ่งเป็น 5 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 3 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตอนที่ 2 การประเมินปัจจัยนำเข้าจำนวน 4 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตอนที่ 3 การประเมินกระบวนการ จำนวน 4 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตอนที่ 4 การประเมินความยั่งยืน จำนวน 2 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและตอนที่ 5 การประเมินถ่ายทอดส่งต่อจำนวน 1 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1.2.2 แบบสอบถามสำหรับดุษฎีบัณฑิต แบ่งเป็น 9 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 4 ข้อ ตอนที่ 2 การประเมินบริบท จำนวน 3 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตอนที่ 3 การประเมินปัจจัยนำเข้า จำนวน 4 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตอนที่ 4 การประเมินกระบวนการ จำนวน 4 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตอนที่ 5 การประเมินผลผลิตจำนวน 3 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตอนที่ 6 การประเมินผลกระทบจำนวน 3 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตอนที่ 7 การประเมินประสิทธิผลจำนวน 3 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตอนที่ 8 การประเมินความยั่งยืน จำนวน 3 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตอนที่ 9 การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ จำนวน 2 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1.2.3 แบบสอบถามสำหรับผู้ใช้บัณฑิตแบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 4 ข้อ ตอนที่ 2 การประเมินผลผลิต จำนวน 4 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตอนที่ 3 การประเมินผลกระทบ จำนวน 3 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ตอนที่ 4 การประเมินความยั่งยืน จำนวน 2 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และตอนที่ 5 การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อจำนวน 2 ข้อ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สำหรับ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร นักศึกษา ดุษฎีบัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรหลักสูตรและสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อกำหนดนิยามตัวแปรและพฤติกรรมบ่งชี้

ขั้นที่ 2 นำพฤติกรรมบ่งชี้ในนิยามตัวแปรมาสร้างเป็นประเด็นคำถาม

ขั้นที่ 3 นำประเด็นคำถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมเพื่อการปรับข้อความให้เหมาะสมตามที่คุณผู้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะ

ขั้นที่ 4 นำแบบสัมภาษณ์มาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

2.2 แบบสอบถาม

แบบสอบถาม สำหรับนักศึกษา ดุษฎีบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตซึ่งมีขั้นตอนในการพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรหลักสูตรและการสร้างแบบสอบถามเพื่อกำหนดนิยามตัวแปรและพฤติกรรมบ่งชี้

ขั้นที่ 2 นำพฤติกรรมบ่งชี้ในนิยามตัวแปรมาสร้างเป็นประเด็นคำถาม

ขั้นที่ 3 นำประเด็นคำถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามประเด็นที่สอบถามได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อ ในเรื่องการใช้ภาษาสื่อความหมาย

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามมาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เป็นการนำประเด็นคำถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินผลการศึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามประเด็นที่สอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวิจัยซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้การศึกษาระดับปริญญาเอก หรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการศึกษาหรือวิจัยทางการศึกษา

2. มีผลงานทางวิชาการหรือประสบการณ์ทำงานเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Congruence) ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 และผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อ ในเรื่องการใช้ภาษาสื่อความหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การติดต่อประสานงานผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตรนักศึกษา ดุษฎีบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และผู้ให้บัณฑิตผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองจำแนกเป็น

2.1.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน 5 คนและอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 3 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง

2.2.2 นักศึกษา จำนวน 41 คนเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างจำนวน 5 คน จากนักศึกษาในแต่ละชั้นปีของรอบปกติและสมทบ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษา จำนวน 36 คนโดยเก็บข้อมูลด้วยตนเองและเก็บข้อมูลทางอีเมลและสื่ออิเล็กทรอนิกส์และมีการติดตามเป็นระยะจนได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

2.2.3 ศึกษานิเทศ จำนวน 15 คน เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 5 คน จากศึกษานิเทศที่สำเร็จการศึกษาของแต่ละชั้นปีทั้งรอบปกติและสมทบ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากศึกษานิเทศ จำนวน 10 คนโดยเก็บข้อมูลด้วยตนเองและเก็บข้อมูลทางอีเมลและสื่ออิเล็กทรอนิกส์และมีการติดตามเป็นระยะจนได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

2.2.4 ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 14 คน เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างจำนวน 4 คน จากผู้ใช้บัณฑิตที่เป็นผู้บังคับบัญชาของศึกษานิเทศโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากศึกษานิเทศ จำนวน 10 คนโดยเก็บข้อมูลด้วยตนเองและเก็บข้อมูลทางอีเมลและสื่ออิเล็กทรอนิกส์และมีการติดตามเป็นระยะจนได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

3) ระยะเวลาที่ศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2561 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2561

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) วิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ (%)

2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2556) โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการประเมินโดยใช้เกณฑ์และการแปลความหมาย ดังนี้ [7]

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

3) วิเคราะห์ข้อคำถามปลายเปิด (Open-end Questions) ผู้วิจัยได้นำมาจัดหมวดหมู่และลำดับคำตอบเพื่อนำไปวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์

ตารางที่ 1 สรุปการวางแผนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่	ประเด็นที่ศึกษา	ผู้ให้ข้อมูล			
		อ.ผู้รับผิดชอบ / อ.ประจำหลักสูตร	นักศึกษา	มหาบัณฑิต	ผู้ใช้บัณฑิต
1	ด้านบริบท	✓	✓	-	✓
2	ด้านปัจจัยนำเข้า	✓	✓	-	✓
3	ด้านกระบวนการด้านผลผลิต	✓	✓	-	✓
4	ด้านผลภ	✓	✓	✓	-
5	ระบ	✓	✓	✓	-
6	ด้านประสิทธิผลด้านความ	-	✓	✓	-
7	ด้านความยั่งยืน	✓	-	-	-
8	ด้านถ่ายทอด	✓	✓	-	-
	ส่ง				

ผลการวิจัย

ผลการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามในภาพรวม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามในภาพรวม

ประเด็นการประเมิน	นักศึกษา (N = 36 คน)			ดุษฎีบัณฑิต (N = 10 คน)			ผู้ใช้บัณฑิต (N = 10 คน)			รวม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านบริบท	-	-	-	4.77	0.43	มากที่สุด	-	-	-	4.77	0.41	มากที่สุด
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	4.15	0.78	มาก	3.90	1.10	มาก	-	-	-	4.09	0.86	มาก
3. ด้านกระบวนการ	4.40	0.65	มาก	4.73	0.48	มากที่สุด	-	-	-	4.47	0.63	มาก
4. ด้านผลผลิต	-	-	-	4.77	0.37	มากที่สุด	4.65	0.49	มากที่สุด	4.70	0.46	มากที่สุด
5. ด้านผลกระทบ	-	-	-	4.37	0.61	มาก	4.40	0.67	มาก	4.38	0.64	มาก
6. ด้านประสิทธิผล	-	-	-	4.67	0.47	มากที่สุด	-	-	-	4.67	0.47	มากที่สุด
7. ความยั่งยืน	4.68	0.55	มากที่สุด	4.90	0.31	มากที่สุด	4.70	0.47	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด
8. ถ่ายทอดส่งต่อ	4.25	0.73	มาก	4.50	0.51	มากที่สุด	4.70	0.47	มากที่สุด	4.53	0.64	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.34	0.72	มาก	4.57	0.65	มากที่สุด	4.61	0.55	มากที่สุด	4.55	0.68	มากที่สุด

1. ภาพรวมของการประเมิน อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร นักศึกษา ดุษฎีบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต มีความคิดเห็นว่าเป็นความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.34$, S.D. =0.72)

2. การประเมินด้านบริบทในภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.77$, S.D. =0.41) โดยมีความเห็นว่าหลักสูตรควรมีความสอดคล้องกับความต้องการศึกษาของสังคมและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางนวัตกรรมและเทคโนโลยี

3. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.09$, S.D. =0.86) โดยมีความเห็นว่าควรมีตำราภาษาอังกฤษที่ทันสมัยและจำนวนเพิ่มขึ้น และมีห้องประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสืบค้นสำหรับนักศึกษา

4. การประเมินด้านกระบวนการในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.47$, S.D. =0.63) โดยมีความเห็นว่าควรปรับปรุงพื้นฐานและเสริมความรู้ให้นักศึกษาที่ไม่ได้จบสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาโดยตรง

5. การประเมินด้านผลผลิตในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.70$, S.D. =0.46) โดยมีความเห็นว่าควรนำความรู้ความเข้าใจทางการวิจัยและประเมินผลการศึกษาไปพัฒนาองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ในการทำงาน

6. การประเมินด้านผลกระทบ ในภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, S.D. =0.64) โดยมีความเห็นว่าควรเสริมสร้างให้มีความมั่นใจในองค์ความรู้ด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา การนำความรู้ไปบูรณาการใน

การทำงานและให้คำปรึกษาแก่บุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. การประเมินด้านประสิทธิผล ในภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.67$, S.D. = 0.47) โดยมีความเห็นว่า ควรเสริมสร้างให้มีความมั่นใจในองค์ความรู้บูรณาการในการทำงานและให้คำปรึกษาแก่บุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. การประเมินด้านความยั่งยืน ในภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.67$, S.D. =0.49) โดยมีความเห็นว่า บัณฑิตควรมีความมั่นใจและภาคภูมิใจในตัวเองและสามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับบุคคลอื่นได้

9. การประเมินด้านถ่ายทอดส่งต่อ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, S.D. = 0.64) โดยมีความเห็นว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีความหลากหลายและครอบคลุม

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามในครั้งนี้ ผู้วิจัยพิจารณาและสรุปผล ได้ดังนี้

1. ผลการประเมินหลักสูตร ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2556) มีการวางแผนการใช้หลักสูตรที่มีความชัดเจนและเหมาะสม มีการบริหารจัดการหลักสูตรที่ดีและเป็นระบบ จึงส่งผลให้การดำเนินงานด้านหลักสูตรมีประสิทธิภาพ ประกอบกับหลักสูตรที่พัฒนานั้น สามารถตอบสนองต่อความต้องการ

ของสังคม หน่วยงานและบุคลากรทางการศึกษาได้อย่างครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chavalit Chu Kampaeng [8] ที่เสนอว่าการประเมินหลักสูตรโดยภาพรวม คือกระบวนการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมและสื่อวัสดุต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนาดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตรและดำเนินงานตามหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแนวคิดของ Saman Ekapim [9] ที่เสนอว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการรวบรวมสารสนเทศอย่างเป็นระบบที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ครอบคลุมทั้งการประเมินเอกสารหลักสูตร กระบวนการ ระบบและประสิทธิภาพของหลักสูตร ทำให้การประเมินหลักสูตรดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้ผลถูกต้องเป็นที่เชื่อถือได้และสอดคล้องกับแนวคิดของสอดคล้องกับแนวคิดของ Peter F. Oliva [10] ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการบริหารหลักสูตร การสร้างความพร้อมก่อนใช้หลักสูตร การพัฒนาบุคลากร การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลการเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mariam Ninpun. [5] ได้ทำการศึกษา เรื่อง การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่พบว่า ผลการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก มีการวางแผนการใช้หลักสูตรที่ชัดเจนและเหมาะสมมีการบริหารจัดการหลักสูตรที่ดี ส่งผลให้การดำเนินงานด้านหลักสูตรมีประสิทธิภาพ ประกอบกับหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นตอบสนองต่อความต้องการของหน่วยงานและบุคลากรทางการศึกษาได้อย่างครบถ้วนและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mahshid AbdiShahshahaniet.,al. [11] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรปริญญาเอก สาขาการสร้างเสริมสุขภาพและการเจริญพันธุ์ ในประเทศอิหร่าน ที่พบว่า การประเมินหลักสูตรปริญญาเอก สาขาการสร้างเสริมสุขภาพและการเจริญพันธุ์ในประเทศอิหร่าน : โดยใช้รูปแบบ CIPP ผลการศึกษาโดยภาพรวมมีความเหมาะสมระดับมาก มีการวางแผนการบริหารหลักสูตรที่ชัดเจนและเหมาะสม เพื่อเป็นการ

ส่งเสริมและเอื้อต่อการส่งผลด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเพิ่มคุณภาพของการบริหารจัดการหลักสูตรได้อย่างต่อเนื่อง

2. ผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบท ในภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความเห็นว่าหลักสูตรควรมีความสอดคล้องกับความต้องการศึกษาของสังคมและทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางนวัตกรรมและเทคโนโลยี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตร มีวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ชัดเจน และตรงกับความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยยึดตามเกณฑ์มาตรฐานข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และครุศึกษามีการกำหนดรูปแบบ แนวทางในการประเมินและการพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาชีพและประเมินผลการศึกษาไว้อย่างชัดเจน สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้สอดคล้องกับแนวคิดของ Prayong Huttaprom [12] ที่เสนอว่าการประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาความเหมาะสมสอดคล้องตามจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ (Goals and Objectives) และความต้องการของผู้เรียนและสังคม สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้และสอดคล้องกับแนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam [6] ที่เสนอว่า การประเมินสภาพแวดล้อมหรือบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับงานวิจัยของ Maream Nillapun [13] ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPPI พบว่า ด้านบริบท หลักสูตรมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมและโครงสร้างหลักสูตร มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและสอดคล้องกับ Rattanasiri Khemarat [14] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินและพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาชีพและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ด้านบริบทของหลักสูตร (Context) ผลการประเมินมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบกับความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน แสดงว่า 1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2) แผนการจัดการศึกษา 3) ความทันสมัยของหลักสูตร และ

4) เนื้อหารายวิชา มีความเหมาะสมที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนและมีความต้องการของสังคมและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mahshid Abdi Shahshahaniet.,al.[11] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขา การสร้างเสริมสุขภาพและการเจริญพันธุ์ในประเทศอิหร่าน : โดยใช้รูปแบบ CIPP พบว่า ด้านบริบท มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้หลักการและเหตุผลมากำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มีการประเมินสภาพแวดล้อมที่จะช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรรู้ว่า สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีอะไรบ้างสถานการณ์ที่คาดหวังกับสภาพที่แท้จริงในสภาพแวดล้อม

3. ผลการประเมินหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีความเห็นว่า ควรมีตำราภาษาอังกฤษที่ทันสมัยและจำนวนเพิ่มขึ้นและมีห้องประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสืบค้นสำหรับนักศึกษาทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิตรงตามคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และเป็นผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์ ผลงานทางวิชาการและผลงานวิจัยมีศักยภาพที่เหมาะสม มีจำนวนอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เพียงพอ มีห้องเรียนที่มีความพร้อม รวมถึงมีสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีสัญญาณอินเทอร์เน็ต (Wifi) ที่ทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่และควรมีห้องประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสืบค้นสำหรับนักศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ สอดคล้องกับแนวคิดของ Saman Ekapim [9] ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร ควรพิจารณาว่า สื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ควรตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Chaiwat Sutthiratt [15] ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร ได้แก่ เอกสารตำรา คู่มือครู หนังสือเรียน รวมถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและสอดคล้องกับแนวคิดของ Taba [16] ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรต้องครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของหลักสูตร คุณภาพของผู้บริหารหลักสูตร ความสัมพันธ์ของวิชาต่าง ๆ รวมถึงการใช้สื่อและวัสดุการสอนสอดคล้องกับงานวิจัยของ Maream Nillapun [13] ได้

ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้ รูปแบบการประเมิน CIPPI พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมและรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีทรัพยากรการเรียนรู้ แหล่งสืบค้นแสวงหาความรู้ที่ตอบสนองต่อการสืบค้นหาความรู้ ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์ผู้สอนให้เพียงพอสำหรับการสอนและการให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaiwat Sutthiratt [15] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินและพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ประกอบกับความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนแสดงว่า 1) สภาพแวดล้อม การเรียนรู้ สิ่งสนับสนุนต่าง ๆ ได้แก่ อาคารสถานที่ อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้อื่น ๆ และ 2) อาจารย์ผู้สอนมีความเพียงพอ เหมาะสม แต่ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากผู้เรียน ควรเตรียมความพร้อมปรับพื้นฐานและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเรียนของบัณฑิตศึกษา กระบวนการทำวิจัย การสอนเสริมเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะการคิดวิเคราะห์และอ้างอิงจากทฤษฎีความรู้และการสืบค้นสารสนเทศที่จำเป็นต่อการเรียนระดับบัณฑิตศึกษา ให้มากขึ้นและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kornphatsorn Indaramrung [17] ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบยึดการตัดสินใจ CIPPI Model พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้าด้านสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก มีเพียงพอและทันสมัย ยกเว้นจำนวนคอมพิวเตอร์และห้องสำหรับจัดการสัมมนาไม่เพียงพอ ควรมีห้องสำหรับฝึกปฏิบัติการสอน Micro Teaching หรือปฏิบัติการจริงด้านงบประมาณในการผลิตบัณฑิตมีความเหมาะสมในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Azadeh Rooholamini et.,al. [18] ได้ทำการศึกษารื่องการประเมินหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต การแพทย์ ชั้นพื้นฐานในโรงเรียนแพทย์ชีราซ โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP ในการประเมิน พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า จะขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ศพที่ใช้ในการศึกษาของโรงเรียนแพทย์ชีราซ

ที่ใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับร่างกายของมนุษย์

4. ผลการประเมินด้านกระบวนการ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านความรู้และด้านคุณธรรมจริยธรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด หลักสูตรมีระบบการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมและการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาด้านทักษะทางปัญญามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากโดยมีความเห็นว่าควรปรับปรุงพื้นฐานและเสริมความรู้ให้นักศึกษาที่ไม่ได้จบสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาโดยตรง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรมีการบริหารจัดการหลักสูตรที่ดีและเป็นระบบ ประกอบกับมีการดำเนินงาน การติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ Boonliang Toomthong [19] ที่เสนอว่าการประเมินหลักสูตร เป็นกิจกรรมการพัฒนาการเรียนการสอนและการวัดผลที่มีความสอดคล้องและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนหรือสังคมเพียงใด มีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อการนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Rattana Buosont [20] ที่เสนอว่า การประเมินด้านกระบวนการ เป็นการตรวจสอบการนำแผนงานไปใช้ การให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ว่าเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ Oliva.[10] ที่เสนอว่า การประเมินหลักสูตร เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rattanasiri Khemarat [14] ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาโลกพบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด อาจารย์มีวิธีการสอนที่หลากหลาย โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งในการให้ความรู้ในชั้นเรียน การสอนเสริม การคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่วนมุมมองของนิสิตต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Maream Nilapun [13] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ

การนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPPI Model ด้านกระบวนการ พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมและรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีส่วนร่วมในการวางแผนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ การประเมินความก้าวหน้าและพัฒนาการสอดคล้องกับงานวิจัยของ MahshidAbdi Shahshahaniet.,al. [11] ได้ทำการศึกษาเรื่องการประเมินหลักสูตรปริญญาเอก สาขาการสร้างสรรค์สุขภาพและการเจริญพันธุ์ ในประเทศอิหร่าน ที่พบว่า การประเมินหลักสูตรปริญญาเอก สาขาการสร้างสรรค์สุขภาพและการเจริญพันธุ์ในประเทศอิหร่าน : โดยใช้รูปแบบ CIPP พบว่า ด้านกระบวนการ ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยการประเมินมีจุดมุ่งหมายเพื่อสืบค้นจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของหลักสูตร ซึ่งอาศัยวิธีการประเมินทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร การกำกับติดตาม การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา

5. ผลการประเมินด้านผลผลิต ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับพบว่า ดุษฎีบัณฑิตเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นที่ยอมรับของหน่วยงาน ชุมชนและสังคม และสามารถดำเนินการวิจัยและประเมินผลการศึกษาเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ โดยมีความเห็นว่าควรนำความรู้ความเข้าใจทางการวิจัยและประเมินผลการศึกษาไปพัฒนาองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ในการทำงานทั้งนี้อาจเป็นเพราะบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้ ได้ศึกษาในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินผลการศึกษาอย่างเข้มข้น จึงทำให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา ส่งผลให้บัณฑิตเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของวิจัยและประเมินผลการศึกษามากขึ้น ร่วมกับมีโครงการด้านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ในหลักสูตรส่งผลให้สามารถพัฒนาตนเอง หน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับกับบุคคลอื่นได้สอดคล้องกับแนวคิดของ] Chaiwat Sutthirath [15] ที่เสนอว่า การประเมินหลักสูตร ทำให้ทราบถึงคุณภาพของผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่ามีคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หรือไม่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Boonliang Toomthong [19] ที่เสนอว่า ผลผลิตจากหลักสูตร คือ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากการผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้ว ตามหลักสูตรว่าเป็นไปตามความมุ่งหวังหรือไม่และสอดคล้องกับแนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam [6] ที่เสนอว่า การประเมินผลผลิต เป็นการตรวจสอบว่าผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนนั้นเป็นไปตามที่คาดหวังเอาไว้มากน้อยเพียงใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Maream Nillapun [13] ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPPI พบว่า ด้านผลผลิตโดยภาพรวมและรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีความรู้ ความเข้าใจและเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรมีความสามารถในการปฏิบัติงาน มีความสามารถในการศึกษาค้นคว้าวิจัยด้านการศึกษาและมีคุณธรรมในวิชาชีพสอดคล้องกับงานวิจัยของ Porntip Chaisoet., al [21] ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินและพัฒนาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554 และพัฒนาหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 พบว่า ด้านผลผลิตของหลักสูตรจากการศึกษาคุณภาพของบัณฑิต ทั้งในส่วนของสมรรถนะในการปฏิบัติงานทั่วไปและสมรรถนะทางการวิจัยและการประเมินทางการศึกษา พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่ได้รับจากการศึกษาตามหลักสูตรในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานผลการเรียนรู้ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mahshid Abdi Shahshahaniet., al. [11] ได้ทำการศึกษารวบรวมการประเมินหลักสูตรปริญญาเอก สาขาการสร้างเสริมสุขภาพและการเจริญพันธุ์ ในประเทศอิหร่าน ที่พบว่า การประเมินหลักสูตรปริญญาเอก สาขาการสร้างเสริมสุขภาพและการเจริญพันธุ์ในประเทศอิหร่าน : โดยใช้รูปแบบ CIPP พบว่าด้านผลผลิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนนั้นเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่และผู้เรียนมีคุณภาพมากน้อยเพียงใดและสอดคล้องกับงานวิจัยของ

Jati Aurum Asfaroha, DadanRosanaa and Supahara [22] ได้ทำการศึกษารวบรวมการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้โครงการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการประเมินของ CIPP พบว่าองค์ประกอบด้านผลผลิตมีความพึงพอใจระดับมาก ประกอบด้วยการวิเคราะห์ผลลัพธ์ของการประเมินโครงการ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ของข้อมูลที่สามารถติดตามผลของการประเมินโครงการได้ในอนาคต

6. ผลการประเมินด้านผลกระทบ ในภาพรวมและรายข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับ พบว่า สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปสร้างผลงานทางวิชาการหรือการวิจัยและประเมินผลการศึกษา มีความสามารถในการเผยแพร่ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพต่อหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก และมีความเป็นผู้นำทางการวิจัยและประเมินผล โดยมีความเห็นว่าควรเสริมสร้างให้มีความมั่นใจในองค์ความรู้ด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา การนำความรู้ไปบูรณาการในการทำงาน และให้คำปรึกษาแก่บุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้อาจเป็นเพราะทุกฝ่ายมีการตระหนักถึงหน้าที่และบทบาทของตนเองในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและเกิดการพัฒนาดังต่อเนื่อง ทำให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ เกิดการปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานมีความเข้าใจในงานของตนเอง ประกอบกับความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาซึ่งมีประโยชน์และเปิดกว้างในเนื้อหาของความรู้ต่าง ๆ ส่งผลให้บัณฑิตสามารถเป็นผู้นำด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา นำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนางานของตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Saman E'kapim [9] ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร เป็นกิจกรรมการประเมินผู้เรียนว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วตามหลักสูตรว่าเป็นไปตามความมุ่งหวังและสนองความต้องการของสังคมเพียงใดสอดคล้องกับแนวคิดของ Sunee Phupun [23] ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือ ความมั่นใจและค่านิยมที่มีต่อโรงเรียนให้เกิดในหมู่ประชาชนและสอดคล้องกับแนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam [6] ที่กล่าวว่า การประเมินด้านผลกระทบ

เป็นการประเมินผลงานหรือผลที่เกิดจากการเรียนและนำไปใช้ในการทำงานหรือพัฒนาหน่วยงานให้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mariam Ninpun [5] ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPPIEST พบว่า ด้านผลกระทบ ในภาพรวมและรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาจากข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ บัณฑิตได้นำความรู้ที่ได้เรียนมาไปสร้างผลงานทางวิชาการหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนและผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตส่งผลต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน ได้รับผลประโยชน์ตรงตามที่ได้คาดหมาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chanakan Harkhanet., al. [24] ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านการประเมินผลกระทบ พบว่าความมีชื่อเสียงของโรงเรียนและกิจกรรมโครงการที่โรงเรียนจัดขึ้นมีผลสะท้อนให้โรงเรียนสามารถพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพ

7. ผลการประเมินด้านประสิทธิผลในภาพรวมและรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับ พบว่า มีความรักและความศรัทธาในวิชาชีพความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การพัฒนาการทำงานและสังคมมีความต้องการศึกษาทางด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา โดยมีความเห็นว่า ควรเสริมสร้างให้มีความมั่นใจในองค์ความรู้ บูรณาการในการทำงานและให้คำปรึกษาแก่บุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลการดำเนินงานของหลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างครอบคลุม และปรากฏผลชัดเจนกับพัฒนาการของผู้เรียน รวมทั้งสาขาวิชาได้กำหนดกฎเกณฑ์ว่านักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาได้ก็ต่อเมื่อมีการนำผลงานวิจัยเผยแพร่ โดยการตีพิมพ์ในวารสารเพื่อเป็น การเสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งแสดงถึงผลสำเร็จของหลักสูตรที่มีประสิทธิผล สอดคล้องกับแนวคิดของ Rattana Buosonte [20] ที่กล่าวว่า การประเมินประสิทธิผล เป็นการประเมิน โดยตั้งคำถามว่า สามารถบรรลุ ตอบสนองความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับประโยชน์ได้อย่างครอบคลุมหรือไม่ สอดคล้องกับแนวคิดของ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam

[6] ที่กล่าวว่า การประเมินด้านประสิทธิผล เป็นการประเมินผลที่เกิดกับตัวดุษฎีบัณฑิตโดยตรงหลังจบการศึกษา ได้แก่ ความมั่นใจในองค์ความรู้ที่มีอยู่และความเชี่ยวชาญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mariam Ninpun [5] ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ผลการประเมินด้านประสิทธิผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผลการปฏิบัติงานของบัณฑิต ส่งผลต่อประสิทธิภาพด้านวิชาการภายในหน่วยงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chanakan Harkhanet., al. [24] ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า การประเมินประสิทธิผลของการใช้ทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีความเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้ในการดำเนินชีวิต

8. ผลการประเมินด้านความยั่งยืน ในภาพรวมและรายข้อ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับ พบว่า มีความรักและความศรัทธาในวิชาชีพความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การพัฒนาการทำงานและสังคมมีความต้องการศึกษาทางด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา โดยมีความเห็นว่าบัณฑิตควรมีความมั่นใจและภาคภูมิใจในตัวเองและสามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับบุคคลอื่นได้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาที่มีหลักสูตรที่มีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องไปมาโดยตลอด เป็นไปตามหลักการประเมินที่ว่าหากมีการประเมินอย่างต่อเนื่องจะทำให้ทิศทางของการประเมินมีแนวโน้มที่ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Rattana Buosonte [20] ที่กล่าวว่า การประเมินความยั่งยืน เป็นแนวทางการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ มุ่งพิจารณาประเมินความคงอยู่หรือความต่อเนื่องในการทำโครงการ สอดคล้องกับแนวคิดของสอดคล้องกับแนวคิดของ Boonliang Toomthong [19] ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรช่วยในการสรุปผลคุณภาพของหลักสูตร ว่าบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้และสนองความต้องการของสังคมเพียงใดและสอดคล้องกับแนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam [6] ที่กล่าวว่า การประเมินด้านความยั่งยืน (S: Sustainability Evaluation)

เป็นการประเมินความรู้ ความสามารถของบัณฑิต ในการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้พัฒนางานหรือเชื่อมโยงความรู้ที่ได้ไปสู่การทำงานหรือพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mariam Ninpun [5] ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ผลการประเมินด้านความยั่งยืน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด บัณฑิตสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในการดำเนินงานอย่างเต็มประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chanakan Harkhanet.,al. [24] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ผลการวิเคราะห์การประเมินด้านความยั่งยืน พบว่า ความรู้ความสามารถของผู้เรียน วิเคราะห์จากแบบสัมภาษณ์ มีความเหมาะสม เมื่อพิจารณาความรู้ความสามารถของผู้เรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูฝ่ายวิชาการ ต่างมีความคิดเห็นตรงกันว่า ความรู้ความสามารถของผู้เรียน มีความเหมาะสมตามศักยภาพ และความแตกต่างรายบุคคล ผู้เรียนสามารถนำ เอาองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนและการร่วมกิจกรรมมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ดี เป็นเพราะว่าผู้เรียนสามารถนำคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้ง 8 ประการไปพัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

9. ผลการประเมินด้านถ่ายทอดส่งต่อ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับ พบว่า ระบบการถ่ายทอดความรู้ด้านการวิจัย และประเมินผลการศึกษาให้แก่หน่วยงานและบุคคลอื่นมีความเหมาะสมและการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ โดยมีความเห็นว่าควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีความหลากหลายและครอบคลุม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มีระบบและกลไกในการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่หน่วยงานภายนอก และได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรและผู้ทรงคุณวุฒิให้แก่หน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง เป็นหลักสูตรที่มีการส่งเสริมให้นักศึกษามีการคิดอย่างเป็นระบบ มีทักษะและความสามารถในการประยุกต์ความรู้ต่าง ๆ จึงส่งผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติและประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์และความต้องการของ

หน่วยงานและสังคมได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับแนวคิดของ Rattana Buosonte [20] ที่กล่าวว่า การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ เป็นการตั้งคำถามว่า มีการนำโครงการหรือสิ่งแทรกแซงที่ประสบความสำเร็จไปประยุกต์หรือปรับปรุงใช้ในที่อื่น ๆ หรือไม่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam [6] ที่กล่าวว่า การประเมินด้านการถ่ายทอดส่งต่อ เป็นการประเมินผลที่เกิดกับบัณฑิต ในการถ่ายทอดความรู้หรือขยายองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mariam Ninpun [5] ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ผลการประเมินด้านการถ่ายทอดความรู้ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือบัณฑิตนำความรู้ไปปฏิบัติงานได้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงและประยุกต์กับตามความต้องการของชุมชนโดยการปรับปรุงและการนำไปใช้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีใหม่ ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chanakan Harkhanet.,al. [24] ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์โดยใช้ CIPP Model พบว่า ผลที่เกิดกับผู้เรียนในการถ่ายทอดความรู้จากครู นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีและมีผลงานการแข่งขันทักษะวิชาการที่เป็นที่น่าพึงพอใจกับโรงเรียน และชุมชน อีกทั้งนักเรียนยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และนักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากแต่ก็ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ควรมีตำราภาษาอังกฤษที่ทันสมัยและจำนวนเพิ่มขึ้นและมีห้องประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสืบค้นสำหรับนักศึกษา

1.2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ควรมีการปรับปรุงควรปรับปรุงพื้นฐานและเสริมความรู้ให้นักศึกษาที่ไม่ได้จบสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษาโดยตรง

1.3 ผลการวิจัยพบว่า ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผลและด้านความยั่งยืน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ควรมีการส่งเสริมให้มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพนำความรู้ความเข้าใจทางการวิจัยและประเมินผลการศึกษาไปพัฒนาองค์ความรู้และประยุกต์ใช้ในการทำงาน และให้คำปรึกษาแก่บุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ผลการวิจัยพบว่าด้านถ่ายทอดส่งต่อ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มีความหลากหลายและครอบคลุมให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประเมินหลักสูตรเพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นสารสนเทศในการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 ควรใช้รูปแบบการประเมินแบบอื่น ๆ มาใช้ในการประเมินหลักสูตรเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่หลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- [1] Office of the Higher Education Commission, Ministry of Education. (2008). **Higher education plan framework, 15 years long term, No. 2** (2008-2022). Bangkok : Printing of Chulalongkorn University.
- [2] Ministry of Education. (1999). **Act National Education, 1999**. Bangkok : Kurusapa Printing.
- [3] Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University. (2013). **Doctor of Philosophy Program, Department of Educational Research and Evaluation (Course Update, 2013)**. Maha Sarakham : Maha Sarakham Rajabhat University Publishing House.
- [4] Office of the Education Council, Ministry of Education. (2005). **The national educational standards**. Bangkok : Comrade Blog and Printing Partnership.
- [5] Mariam Ninpun. (2011). **Doctor of Philosophy Program Assessment In Curriculum and Instruction (Course Improvement, 2013)**. Faculty of Education, Silpakorn University.
- [6] Stufflebeam and Shinkfield. (2007). **Evaluation Theory, Models and Applications**. John Wiley and Son, Inc.
- [7] Boonchom Sri Sa-at. (2013). **Preliminary research**. (9th Edition), Bangkok : Suviriyasarn.
- [8] Chavalit Chu Kampaeng. (2016). **Curriculum and research development Concepts and processes**. (1th Edition). Bangkok : Printing of Chulalongkorn University.
- [9] Saman Ekapim. (2017). **Curriculum development : theory to practice design and development**. (1th Edition). Maha Sarakham : Printing of Tukkasira.
- [10] Oliva, Peter F. (2009). **Development the Curriculum**. 3rd ed. New York : Harper Collins.
- [11] Mahshid Abdi Shahshahani et al. (2015). **The Evaluation of Reproductive Health PhD Program in Iran : A CIPP Model Approach**. Procedia-Social and Behavioral Sciences, 197(25). Academic World Education and Research Center.
- [12] Prayong Huttaprom. (2011). **Course process**. (1st edition). Mahasarakham : Rajabhat Maha Sarakham University Press
- [13] Maream Nillapun. (2012). **The Curriculum Evaluation on Doctor of Philosophy Program in Curriculum and Instruction**, Faculty of Education Silpakorn University.
- [14] Rattanasiri Khemarat. (2015). **The Evaluation of Master of Education Program in Teaching English as a Global Language**. Faculty of Educational. Burapha University.

- [15] Chaiwat Sutthirat.(2013). **Curriculum Development : Theory into practice.V-Print Company Limited.** Bangkok.
- [16] Taba, Hilda. (1962). **Curriculum Development : Theory and Practice.** Har-court Brace and World, New York.
- [17] Kornphatsorn Indaramrung. (2015). **The evaluation of bachelor of education program in Early Childhood Education, Faculty of Education,** Veridian E-Journal, Silpakorn University. Silpakorn University
- [18] Azadeh Rooholaminiet.,al. (2017). Program evaluation of an Integrated Basic Science Medical Curriculum in Shiraz Medical School, Using CIPP Evaluation Model. **Journal of Advances in Medical Education & Professionalism**, 6(4)
- [19] Boonliang Toomthong. (2014). **Curriculum Development.** Surin Rajabhat University Press.
- [20] Rattana Buosonte. (2013). **CIPP and CIPPIEST Evaluation Models : Mistaken and Precise Concepts of Applications.** Veridian E-Journal, Silpakorn University.Silpakorn University
- [21] Porntip Chaisoet.,al.(2016). **Curriculum Evaluation and Development of Doctor of Education Program in Educational Research and development : Faculty of Educational,KasetsartUniversity.** Dusit Thani College Journal.
- [22] Jati Aurum Asfaroha, Dadan Rosanaa and Supahara. (2017). **International Journal of Environmental & Science Education.** Yogyakarta State University, Indonesia
- [23] Sunee Phupun. (2003). **Basic concepts of curriculum development and Creation.** Chiang Mai : The Knowledge Center.
- [24] Chanakan Harkhanet.,al. (2015). **Evaluation of the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 of the schools under local administration in Prachuap kirikhan Province.** The 6th International Conference of suan Sunandha Rajaphat University.

